

overordentlige Skatter og Afgifter til Statskassen, saavel i Freds- som i Krigstid. Ej heller kunne de forsikrede Summer underkastes Arrest, Beslag eller Eksekution af nogen Art.“ Denne Bestemmelse har man fra visse Sider villet opfatte saaledes, at de Indtægter, man har af Livrenter, og den Formue, som bliver en udbetalt ifølge en Livsforsikring, ikke skulde kunne inddrages under Indkomst- og Formueskat til Staten. Denne Opfattelse er efter Finansministeriets Mening ganske urigtig. Den paagældende Bestemmelse i Loven af 1870 sigter ifølge Udtalelse i de Motiver, som den Gang ledsagede Lovforslaget, aldeles utvetydigt kun dertil, at der ikke gennem Anstalten kan paalægges Forsikringerne som saadanne nogen Skat eller Afgift til Staten. Hvis vi altsaa i Fjor havde indført, hvad der fra adskillige Sider blev anset for at være bedre end det, vi vedtog, nemlig en Indkomstkildeskat, saa vilde man ikke have kunnet paalægge Statsanstalten, at den ud af de Livrenter, som den udbetaler, skulde indeholde et Beløb som Skat. Men at der deraf skulde kunne drages den Slutning, at naar Pengene ere udbetalte og gaaede over i de paagældende Lommer, at de da ikke skulde kunne være Genstand for Beskatning lige med alle andre Penge, det er ganske ubegrundet. Jeg bemærkede, at Motiverne til Loven af 1870 udtale netop det modsatte. I Motiverne hedder det nemlig, at en tilsvarende Begunstigelse var tilstaaet de da bestaaende ældre Statsanstalter, nemlig Anstalterne af 1842, og at denne Bestemmelse altid kun var bleven opfattet saaledes, at der ikke gennem Anstalten kunde opkræves Skat af de forsikrede Summer, men ingenlunde saaledes, at de udbetalte Beløb skulde kunne have noget Krav paa at være skattefri. Det er med denne allerede fra første Færd fastslaaede Forklaring af dens Betydning, at Paragraffen i sin Tid er bleven vedtaget. Jeg skal tillige minde om, at 14 Dage efter at Loven af 18. Juni 1870 var udkommen, stadfæstedes Loven af 2. Juli 1870 om Reglerne for Udskrivning af Indkomstk. I denne Lov opregnes meget nær med de samme Ord som i vor senest vedtagne Indkomstkattelov de Indtægtskilder, hvoraf Indkomstk. skal svares, deriblandt Livrenter, og det vides ikke, at det ved denne Lovs Anvendelse nogen Sinde er blevet forsøgt at gøre gældende, at de Livrenter, der hidrørte fra Anstalten af 1842, ikke skulde kunne rammes af Indkomstk. Jeg skal endvidere gøre opmærksom

paa, at hvis den Betragtning skulde kunne hævdes, at Indkomster, der hidrøre fra Statsanstalten, ere skattefri, saa maa ganske det samme være gældende ogsaa for en stor Del af vor Statsgæld. I de senere Aar er der ved Stiftelsen af vore Statslaan blevet fastsat en Bestemmelse, som i Loven af 15. Oktober 1901, hvorved det sidste Statslaan hjemledes, lyder saaledes: „Finansministeren bemyndiges til at give Tilsagn om, at saavel Obligationerne som Kuponerne for bestandig skulle være fritagne for enhver Afgift, Skat eller Stempel til den danske Stat“. Dette Tilsagn medfører, at hvis vi havde indført en Indkomstkildeskat, kunde vi ikke have krævet Skat af Kuponer og Obligationer, der henhøre til dette Statslaan eller til andre Statslaan, for hvilke den samme Bestemmelse gælder. Nu derimod er der intet til Hinder for at opkræve Indkomstk. af den Indtægt, der hidrører fra Kuponerne, og Formueskat af den Formue, der er anbragt i Obligationerne, selvfølgelig for saa vidt Ejerne overhovedet ere skattepligtige her i Landet. Og der kan nævnes ogsaa andre ganske lignende Forhold, saaledes med Hensyn til Nationalbankens Aktier. Ogsaa om dem gælder det ifølge Bankens Oktroj, at de ikke kunne belastes med nogen Skat eller Afgift, hverken i Fredstid eller Krigstid; men det er ikke derfor faldet nogen ind at ville paastaa, at den Indtægt, som en Aktieejers har af sine Aktier, skulde være fri for at betale Skat, lige saa lidt som at den Formue, han har anbragt i Aktier, skulde være fritagen for Formueskat til Staten. Der er saaledes for Finansministeriet slet ingen Tvivl om, hvorledes Loven er at forstaa. Hvis den skulde forstaaes paa anden Maade, behøver jeg end ikke at gøre opmærksom paa, at Rækkevidden heraf vilde gaa langt ud over Indkomst- og Formueskatten. Heller ikke nogen anden Skat eller Afgift til Staten vilde da her kunne opkræves. Det forekommer mig saaledes aldeles utvivlsomt, at dette maatte gælde om Arveafgiften. Naar der i et Bo indgaar Beløbet for en tegnet Livsforsikring, maatte det kunne gøres gældende af Boet, at dette Beløb kunde ikke rammes af Arveafgift. Jeg ser ikke rettere, end at man konsekvent endog maatte kunne forlange sig fritagen for enhver Stempelafgift og Toldafgift af de Penge, man havde faaet ind ad nævnte Vej. Det hele vilde føre til fuldstændige Urimeligheder: At den paastaaede Skattefrihed aldrig har været tilsigtet, er utvivlsomt, lige saa lidt som det